

København, den 29. februar 2016

Sagsnr. 2015 - 4224/MKJ
1. advokatreds

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har [klager] klaget over [indklagede], [bynavn].

Klagens tema:

[Klager], der er part i en bodelingssag, har klaget over, at [indklagede], der repræsenterer [klagers] tidligere ægtefælle, har tilsidesat god advokatskik ved at befinde sig i en interessekonflikt.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 6. november 2015.

Sagsfremstilling:

[Klager] og [X] besluttede i 2012 at ophæve samlivet, og parterne underskrev den 22. august 2012 en håndskrevet aftale om bodelingen.

[X] rettede i 2013 henvendelse til [indklagede] med anmodning om bistand i bodelingssagen, og der blev bl.a. anlagt retssag med henblik på at få aftalen af 22. august 2012 tilsidesat.

[Indklagede] har tidligere – idet der dog ikke er ydet bistand i tiden efter 2003, før [X] i 2013 rettede henvendelse – bistået henholdsvis [klager] og [X] i en række sager.

I 1998 bistod [indklagede] således med berigtigelsen af [virksomhed A's] køb af en ejendom beliggende [adresse]. Selskabet, der i 1998 blev navneændret til [virksomhed B], ejes af [klager], men [X] var fra 30. maj 1998 frem til 2010 direktør for selskabet.

[Indklagede] bistod i 1999 selskabet i en mangelssag vedrørende ejendommen.

Ved skøde tinglyst den 15. marts 2006 blev ejendommen overdraget til [klager]. [Indklagede] bistod ikke ved denne overdragelse.

[Indklagede] bistod endvidere i 1999 [klager] og [X] med stiftelse af [virksomhed C] ved aktieombytning gennem apportindskud af samtlige aktier i [virksomhed B].

I 2003 indtrådte [indklagede] i en retssag, som [klager] havde anlagt mod sin revisor med påstand om erstatning, oprindelig opgjort til ca. 4 mio., for fejlagtig rådgivning vedrørende en skatteoptimering. [Indklagede] har oplyst, at samarbejdet blev afbrudt kort efter hovedforhandlingen i Østre Landsret i december 2003 som følge af, at [klager] ikke havde betalt en salærfaktura.

Det fremgår af sagen, at [klager] klagede over [indklagedes] salær i en af de sager, som er nævnt ovenfor.

[Indklagede] har oplyst, at han år tidligere – eksakt årstal uoplyst – bistod [klagers] bror i en tvist med den ejerforening på [adresse], hvori broderens ejerlejlighed er beliggende. Sagen drejede sig om foreningens pligt til at retablere en ny tagterrasse.

Af e-mail af 16. december 2013 fra advokat [A] til [indklagede] fremgår bl.a.:

”Jeg repræsenterer fremover [klager] som advokat og bistår således også i forbindelse med spørgsmål i relation til den bodelingsaftale, som min klient indgik med sin tidligere ægtefælle, [X], den 22. august 2012.

Jeg forstår på den foreliggende korrespondance, at De repræsenterer [X].

Jeg har også noteret mig, at De tidligere har været advokat for [klager] og hendes selskaber. Skulle det under sagsforløbet vise sig, at dette kunne give anledning til en interessekonflikt efter de advokatetiske regler (særligt punkterne 12.2.3 og 12.2.11), vil jeg foreslå, at vi drøfter dette i den konkrete sammenhæng.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

[Klager] har påstået, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at befinde sig i en interessekonflikt, idet han repræsenterer [X] i bodelingssagen, selv om [indklagede] tidligere har været hendes advokat i flere sager, bl.a. ved købet af [adresse], en mangelssag i forbindelse hermed, stiftelsen af et holdingselskab og en erstatnings sag mod hendes revisor.

[Indklagede] har således haft et indgående kendskab til hele familiens samlede økonomi i flere år. [Indklagede] kan beskrive detaljer om [adresse], da han er kommet regelmæssigt på ejendommen gennem årene.

Indklagede:

[Indklagede] har principalt påstået afvisning, subsidiært frifindelse.

Til støtte for afvisningspåstanden har [indklagede] gjort gældende, at klagen er indgivet til Advokatnævnet væsentligt senere end 1 år fra kendskabtidspunktet, idet bemærkes, at [indklagede] rettede henvendelse som advokat for [X] første gang i bodelingssagen ved anbefalet brev af 6. juni 2013 til [klager]. Klagen er derfor indgivet for sent, jf. retsplejelovens § 147b, stk. 2.

Til støtte for frifindelsespåstanden har [indklagede] anført, at han ikke har bistået hverken [klager] eller [X] siden ultimo 2003, før han i 2013 påtog sig at varetage [X'] interesser i bodelingssagen.

De sager, som han tidligere har bistået med, har ikke givet ham nogen fortrolig information, som han nu kan benytte i bodelingssagen. Det eneste aktiv, som han har et sporadisk kendskab til, er ejendommen [adresse], hvor han bistod med berigtigelsen af ejendommen og en efterfølgende mangelssag. Ejendommen har efterfølgende gennemgået betydelige forandringer, hvorfor han ved sin indtræden i sagen i 2013 intet kendskab havde til ejendommen, der kunne bruges eller misbruges, og han var således ved sin indtræden i sagen ikke stillet anderledes, end enhver anden advokat, der indtrådte i sagen, ville have været det.

Der var endvidere fokus på spørgsmålet om interessekonflikt, jf. [klagers] advokats e-mail af 16. december 2013, hvor der blev indgået en aftale om, at det generelt ikke udgjorde nogen tilsidesættelse af god advokatskik, at han repræsenterede [X], og at der skulle finde en drøftelse sted, hvis der måtte opstå en interessekonflikt, hvad der aldrig har gjort.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 3 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Advokatnævnet finder, at klagen over, at [indklagede] skulle befinde sig i en interessekonflikt, ikke er for sent indgivet, da [indklagedes] repræsentation af [X] fortsat bestod, da klagen blev indgivet, jf. herved U1997.359H.

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Når henses til karakteren af de sager, som [indklagede] har varetaget på vegne af [klager] og hendes selskaber sammenholdt med den tid, der er forløbet, siden repræsentationen fandt sted, finder Advokatnævnet, at det ikke er godtgjort, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at påtage sig at repræsentere [X] i bodelingssagen.

Ved afgørelsen har Advokatnævnet særligt lagt vægt på, at selv om [indklagede] på et tidspunkt i slutningen af halvfemserne og begyndelsen af nullerne muligvis havde et vist kendskab til familiens ejendom og familiens økonomiske forhold, er det ikke godtgjort, at denne viden på nogen måde kan benyttes mod [klager] i den verserende bodelingssag. Den omstridte ejendom har angiveligt gennemgået betydelige forandringer, ligesom der efter klientforholdets ophør, ses at være sket væsentlige ændringer i formuesfæren.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at [indklagede] ikke har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, og Advokatnævnet frifinder derfor [indklagede].

Herefter bestemmes:

[Indklagede] frifindes.

På nævnets vegne

Jørgen Lougart